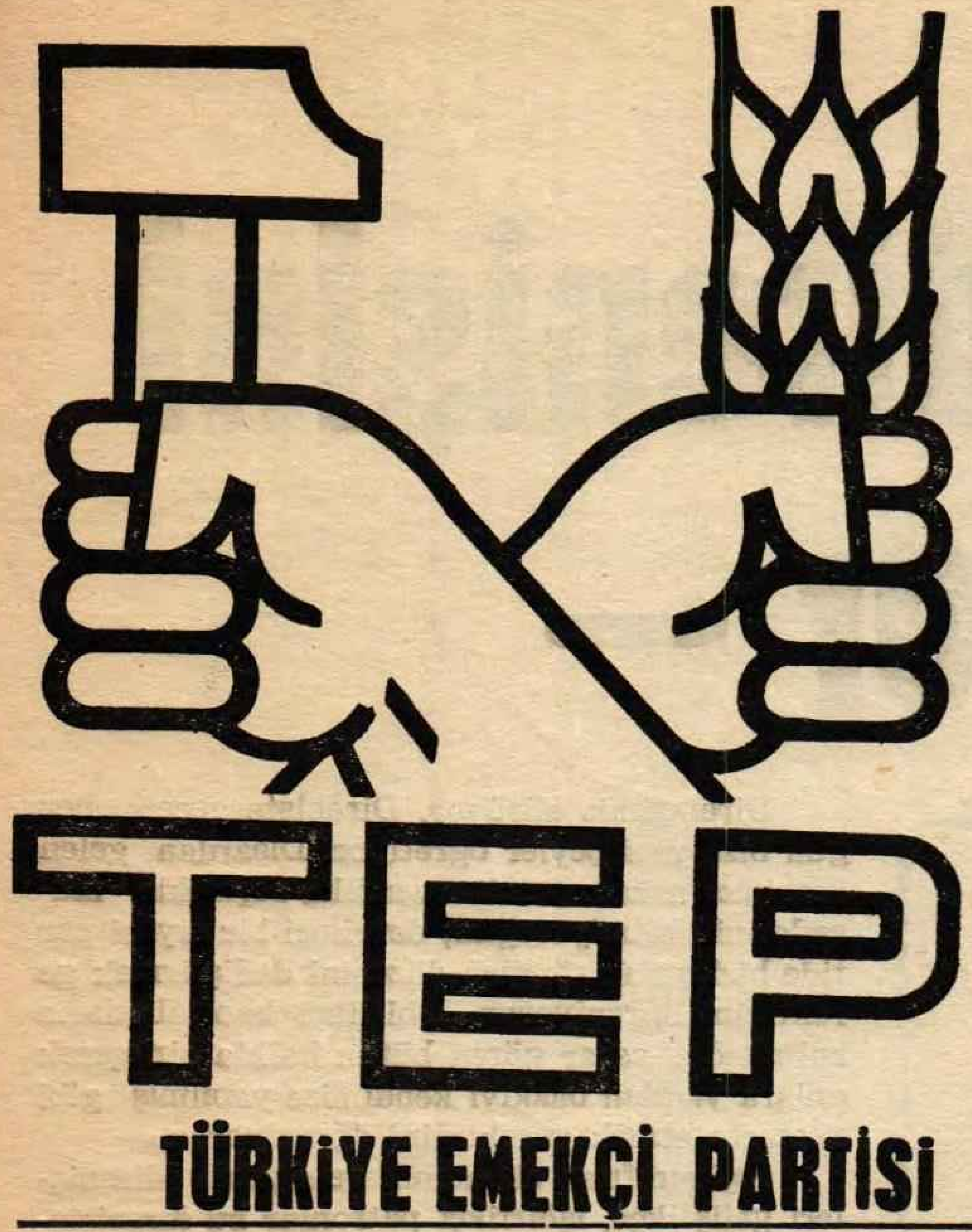


EMEKÇİ'den MEKTUP



Tam Bağımsız, ve gerçekten Demokratik Türkiye için ileri

Emperyalizmin sömürge sistemi parçalanıyor. Ulusal kurtuluş hareketleri, önüne geçilmez bir çığ gibi büyüyor. Bugün Vietnam, Kamboç, Laos yarın başkaları emperyalizme öldürücü darbeleri indiriyorlar. Emperyalizmin geberme saati yaklaştıkça mücadeleler dahâ dâ yoğunlaştı. Emperyalizmin soyduğu talan ettiği ülkelerin ezilen halkları silâha sarılıp saldırganlara karşı savaşarâk vâzgeçilmez direnme haklarını kullanıyorlar. Emperyalizmin kendi isteğiyle ve barışçı yollarla tarih sahnesinden çekilmiyeceğini biliyorlar. Dünya barışının kölece boyun eğişle değil ezenlerin yönetimi devrilince gerçek olacağının bilincindeler. Hayâle kapılmıyorlar. Geberene dek halkları sömürecek, ezecek ve soyacak olan emperyalizmle uzun süre birlikte yaşamanın mümkün olmadığı açık. Dünya emperyalizminin çete başı olan Amerikan emperyalistleri saldırgan kollarını her yere yaymakta. Bunlar tüm Dünya hâlklârının düşmanı olmuştur. Amerikan emperyalizmi tarihin kaydettiği en iğrenç ve hayasız yağmacılığını, saldırganlığını sürdürüyor. Nerede bir ilerici seçenek belirse orada gerici bir darbeyle ABD emperyalistleri ortaya çıkıyor. Türkiye'de 12 mart faşist darbesinin gerisinde Amerikan emperyalistlerinin casusluk örgütü (CİA) nin olduğunu bilmeyen yoktur.

1919 da Ulusal direnişiyle elde ettiği kazançları uzun süre koruyamıyan halkımız bugün yeniden emperyalizmin kucağına düşmüştür.

Ülkemiz diğer ezilen halklar gibi emperyalizme karşı yeniden ulusal kurtuluş savaşı vermek durumundadır. Sanayiisi, ekonomisi, siyasetiyle ABD emperyalizmine bağımlılık sürüyor.

Dış politikada emperyalist efendilerini izleyen işbirlikçi faşist cephe partileri içeride baskı uyguluyorlar. Faşist cephe iktidarı iç ve dış politikada çıkmazdadırlar. Sömürücüye arka çıkan emekçiyi ezen iktisadi politikalarını halâ sürdürebiliyorlar. Ama bu halk düşmanı iktisadi politikaları onların gerçek yüzlerini açığa çıkarmakta, kent ve köy emekçilerinin gözünü açmakta emekçi yığınların bilinçlerini bilemektedir. Öyle ki burjuva parlementer yoldan iktidarda kalabileceklerinin umudunu yitirmişlerdir. Üreticinin zararına düşük taban fiatı politikası, kıdem tazminatı konusundaki tutumları bu vesile ile patronun işçiyi sokağa atma yetkisini iyice genişletmeleri, Urfa'da dar bir alanda uygulanan güdük toprak reformuna bile tahammül edememeleri, toprak dağıtımını durdurmaları ve açıkça feodal mütagallibeye ârkâ çıkmaları benzeri tutum ve davranışlar bunun kanıtlarıdır.

Dış politikada efendileri ABD emperyalistleri kendilerine artık yüz vermez olmuştur. Waşington, Kıbrıs sorununda açıkça Karamanlis Yunanistan'ına arka çıkıyor. Öyle ki Türkiye' nin egemen çevreleri kendilerine emperyalist kampta yeni efendi arama gereğini duyuyorlar. Yüzlerini Avrupa'nın gelişmiş kapitalist ülkelerine çevirmişlerdir. Özellikle Alman emperyalistlerine kucak açıyorlar. Batı Alman dışişleri bakanının son ziyareti, işbirlikçilerin efendi değiştirmelerinin bir sonucudur. Ve ibretle kaydedilecek bir gerçektir ki, emekçi, emekçi halkımızın önemli bir kesiminin şu anda umut bağladığı ana muhalefet partisinin lideri de bu emperyalist efendi değiştirme girişimlerine katılmış görünüyor. Ama, iç çelişkilerine rağmen, emperyalizm özellikle Türkiye konusunda, bir bütün olarak hareket edebilmektedir. Alman emperyalizmi Türkiye'de ABD vesayetini dolaylı yoldan sürdürme işini yüklenirse bu, Türkiye' nin bağımlı ülke durumunda hiç bir değişiklik meydana getirmiyecektir. Üstelik AET'nin Yunanistan'ın topluluk üyeliği ile ilgili son kararı Türkiye ile Yunanistan konusunda tercih konusunda Avrupa emperyalistlerinin tutumunun ABD emperyalistlerininkinden pek değişik olmadığını göstermiştir.

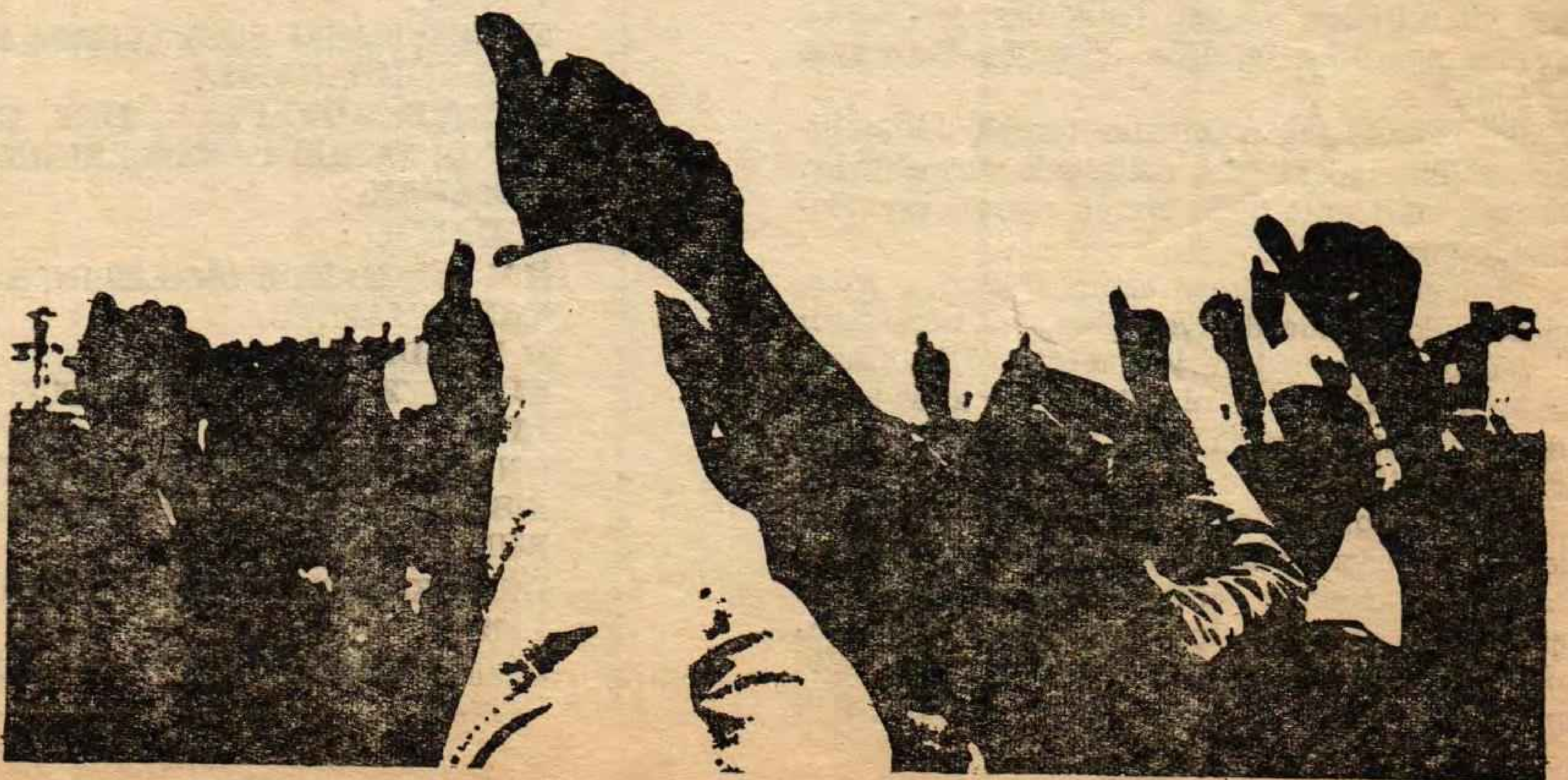
Halkının çıkarları, tarihi, cografyası Dünya'daki güçler mevzilenmesindeki yeri bakımından doğal yeri, emperyalizme karşı kurtuluş mücadelesi durumunda olan dünyanın sömürülen halkları safında olan Türkiye'yi, Nato gibi Cento gibi saldırgan emperyalist paktlarla, sömüren emperyalist ülkeler safında tutma politikasıkası tam iflas halindedir. Halkımız bu gerçeği artık görebiliyor. Tarihin bir kez daha devrimcileri doğruladığını saptayabiliyor.

Bu gelişmeler ve kent, köy emekçilerinin sanayi bölgelerinden tarım alanlarına kâdâr yayılan özgür insanca bır yaşam uğruna direnişi karşısında telâşa kapılan işbirlikçilerin gayri milli faşist cepcesi emperyalist efendileri karşısında alabildiğine uysallaşırken, Türkiye halkı hesabına yeni tavizleri sineye çekmeye hazırlanırken içeride daha da saldırganlaşıyorlar.

Açık faşizmin tadı damaklarında kalmıştır. O kanlı düzeni yeniden kurabilmek için kararlı davranıyorlar. Öyle ki Türkiye toplumu bugün bir ikilem karşısındadır. Ya, faşist cephenin üstün gelmesiyle gerisin geri açık faşizme geçilecek, ya da, demokratik güçlerin üstün gelmesiyle faşizmi yeneceğiz. Gerçekten demokratik düzen doğrultusunda sosyalizm doğrultusunda yol alacağız.

Faşizmi yenebilmek için, toplumun tüm demokratik güçlerini, ulusal ve demokratik bir cephede birleştirmek zorundayız. Tüm buhar demokrasi pistonunun arkasında toplanmalıdır ki piston olanca gücüyle bassın, fâşizmi tuz buz etsin

Bu anti—Faşist güçbirliğinin gerçekleşmesinde başrol sosyalist harekete düşüyor. Bütün dünyada bu böyle olmuştur. Türkiyede de böyle olacaktır. Türkiye sosyalistleri bugün demokratik güçler safında birleştirici ve yön verici rol oynamakla yükümlüdürler.



İşçiler, Yurtseverler — Devrimciler

tariş İşçilerinin direnişini — Destekliyor —

Türkiye'nin her yerinde işçiler sendika seçme özgürlüğü, işgüvenliği, işten atılan arkadaşlarının işe alınması istekleriyle mücadele ediyor. Büyük Çiğli'deki Tariş İşçileri de aynı istekle direnişteler.

Tariş işçileri şöyle diyorlar: «Bu gün bana, yarın sana, bugün ben, işten atıldım yarın sen işten atılacaksın. Susacakmıyız. Boyun mu eğeceğiz. Sıranın bize gelmesini mi bekliyeceğiz. Hayır arkadaşlar! Bu dava hepimizin dâvâsı. Hepimiz aynı şekilde sömürülüyor, eziliyoruz. Bizi ezerken ayrıcalık tanımıyorlar. Hem de bütün patronlar birleşmişler, bizlerı örgütlü olarak sömürüyorlar. Gün olmuyor ki bir fabrikada işçi atılmasın, fabrika önüne panzerler dikilmesin. Bizler birbirimize destek olmadıkça, birlikte mücadele etmedikçe bu böyle sürer gider

Tarişin büyük Çiğlideki fabrikasında 700 işçi çalışıyorduk. Sendika seçme özgürlüğümüzü kullanmak istedik. DİSKe bağlı Tekstil Sendikasına girmek istedik. 4—5 ay önce bir ay işçi arkadaşımızı işten attılar. 1.5 ay önce sendika seçmemizi önlemek için 7 işçi arkadaşmızı 13.ncü maddeden 2 işçi arkadaşımızı işten çıkardılar. Sustuk. 26 Ağustosta 7 işçi arkadaşımızı daha işten çıkardılar. Toplam işten çıkarılanlârın sayısının 37 yi bulduğu söyleniyor. Daha birçok işçiyi çıkaracakları söylentisini yaydılar. 27 Ağustos, 07 vrdiyasında 650 kişi işi bırakıp direnişe geçtik. Direnişe katılmıyan sadece henüz uyanmamış 30—40 kişi. Diğer fabrika işçi-

> Neler vermiş emeklerimiz,
> Eğrile büküle şu bellerimiz?
> Nerelere gider alın terimiz?
> Makineden başka birşey değiliz.
> Göklere yükselir Babil Kulelerimiz.
> Yeryüzü her şeyini bize borçludur,
> Bütün bu harikalar bizim eserimiz.
> Efendiye bal yapan arılarız biz,
> Bal yapar yapmaz kovuluruz biz...

leri direnişimizi destekliyor BMC işçileri bîzîmle beraber. Yurtsever devrimci kuruluşlar bizimle beraber, BMC deki işçi arkadaşlar sendika seçme özgürlüğü için mücadele ettiler. Patronun sözüne güvendikleri ve direnişe hazırlıksız başdıkları için başarıya ulaşamadılâr. Biz âynı hâtaları tekrarlamıyacağız. Tariş pâtronlârı direnişimizi kırmak, bizi bölmek için taktikler uyguluyorlar. Direnişten itibaren bütün işçiler ücretli izinli sayılacaklar diye ilân ettiler Biz bunu ciddiye almadık. Gültepe Belediyesi işçilerinden, Türkiye Emekçi partisi temsilcisi Tahir Pekmezci'yi bizimle konuşurken işverenin şikâyeti üzerine sudan sebeplerle tutukladılar. Bu bize gözdağı vermek içindi. Diğer işçilerin desteğini önlemek içindi. Biz, sendika seçme özgürlüğü, iş güvenliği, işten atılan arkadaşların geriye alınması, Pekmezci'nin serbest bırakılmasını istiyoruz.

Direnişimiz sürüyor. Direnişte geçen her gün bize yeni şeyler öğretiyor. Dışardan gelen devrimci arkadaşlardan sendika seçmekle mücadelenin bitmiyeceğini, devrimci bir siyasi partide birleşerek sömürü düzenini değiştirmek gerektiğini öğreniyoruz. İşbirlikçi kapitalistlerin zulmünden zarar gören bütün halkla birleşmek onlara yapılan baskıyı kendimize yapılmış gibi protesto etmek gerektiğini öğreniyoruz.»

İşçi sınıfının ekonomik ve siyasal direnişleri geliştikçe, işbirlikçi patronlar bu direnişleri bastırabilmek için ellerinden gelen her zorbalığa başvurmaktan çekinmezler.

Türk — İş'in Amerikancı patronların sendikacılığını temsil ettiği artık gizleneme z hale gelmiştir.

Türk—İş'e kıyasla daha dürüst sendikacılığı temsil etme durumunda olan DİSK'e tahammülleri yoktur. Devrimci bir partinin önderliğinde yürütülen işçilerin siyası mücadelesine tâbi gerçekten devrimcı sendikacılığa hiç tahammül etmiyeceklerdir. Bunu önlemek için her yönteme başvuruyorlar. Ama temelleri çatırdıyan Amerikancı Sendikacılığin yikintilari üzerinde işçilerin devrimci sendikacılığı her yerde yükselecek eğemen olacaktır.

EMEKÇİ'DEN MEKTUP (Özel Sayı)
Sahibi : M. L. KIYICI Baskı Tarihi : 6.9.1975
Sorumlu Yazı İşleri Md: S. Aslan
Adres: Yerebatan Cad. 43/2 Cağaloğlu-İst.
Dizgi—Baskı : GAZETECİLER MATBAASI

Devrim Yoluyla Hayatı Değiştirmek için...

Ülkemizde daima en düşük ücreti vermek istiyen patronlarla, en yüksek ücreti almak istiyen işçiler arasında kıyasıya bir mücadele sürüyor. İşçiler sendika seçme özğürlüğü, iş güvenliği bir liraya bir kuruş eklemek için mücadele ediyorlar. Bu işçilerin iktisadi mücadelesidir.

Iktisadi mücadele işçilerin işgüçlerini daha elverişli şartlarla satmak için, çalışma şârtlârını, hayat şartlarını iyileştirmek için, patrona karşı kollektif mücadelesidir.

Çalışma şartlarını olumlu biçimde değiştirilmesi uğruna mücadeledir. Her meslekte sendikalarca ayrı ayrı yürütülür. A

Sadece sendika mücadelesi, iktisadi mücadele işçilerin kurtuluşunu sağlamaz. Ücretler bir kuruş arttığında patronlar fiyatları iki kuruş yükseltirler. Hayat pahalılığı yaratarâk bir eliyle verdiklerini diğer elleriyle fazlasıyla geri alırlar.

Çünkü patronların makinalar toprak dünya nimetleri üzerindeki özel mülkiyeti sürmektedir. Bu özel mülkiyete bağlı olarak siyasal egemenlikleri sürmektedir.

İşçilerin patronların egemenliklerine karşı sürdürdükleri mücadeleye, siyasi, mücadele denir

Yani toplumu kim yönetecektir? Makinalara, toprağa kim sahip olacaktır? Bir avuç işbirlikçi kapitalist, toprak ağası mı? işçiler ve tüm ezilenler mi?

Siyasi mücadeleyi yürütmek için işçiler kendi bağımsız siyasi örgütlerinde birleşirler. Patronlar, mevcut eğemenliklerini korumak için düzeni savunur. İşçilerin siyasi örgütlenmesini yasaklar bütün halka karşı şiddet kullânırlar. Nerede bir işçi direnişi, halk eylemi varsa orada patronların baskı mekânizmâsı bütün hısmıyla işçilerin köylülerin üzerine çullanır. Çünkü devlet patronların elindedir. İşçiler kendi kurtuluşları, bütün halkın kurtuluşu için patronların egemenliklerine son vermek zorundadırlar. Devlet işçilerin haklarını koruyan bir organ haline gelmelidir. Bunu başarabilmek için işçiler kendi devrimci partilerinin önderliğinde, bütün halkı bir avuç işbirlikçi kapitaliste karşı seferber etmekle yükümlüdürler. Devrim yoluyla hayatı değiştirmekten başka hiçbir şey onların kurtuluşunu sağlıyamaz.

Bunun için işçilerin devrimci bir partisi olmalıdır. Bu partide işçiler gibi devrimi sonuna kadar sürdürmeye kararlı yoksul köylülerin yeri olmalıdır. Kim ki işçilere sadece sendikalarla iktisadi mücadeleyi öğütlüyor, bununla yetinmelerini söylüyorsa o iş birlikçi kapitalistlerin ajanırır.

YAŞAŞIN İŞÇİLERiN DEVRiMCi PARTiSi
YAŞAŞIN İŞÇİLERiN KÖYLÜLERiN TÜM YURTSEVERLERİN DEVRİMCİ BiRLiĞi

EMPERYALİZMİ KİM KAPI DIŞARI EDECEK?
PATRON, AĞA SÖMÜRÜ ve BASKISINA KİM SON VERECEK?
TAM BAĞIMSIZ ve GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE'Yİ KiM YARATACAK?
TÜRKİYE'MİZİ SOSYALiZME KiM GÖTÜRECEK?
HALKIMIZ. NASIL?
İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ NASIL?
KENDi SİYASİ PARTİLERiNiN DiSiPLiNi ALTINDA, BiRLiK HALiNDE SAVAŞARAK.
O HALDE :
İLK GÖREVİMiZ İŞÇiLERiN, YOKSUL KÖYLÜLERİN SOSYALİST PARTİSiNi YARATMAKTIR.
O HALDE :
TÜRKİYE EMEKÇİ PARTİSiNi TÜM ÜLKE DÜZEYiNDE EL BİRLİĞİ ile KURALIM.
ONU ÖNCÜ İŞÇİLERİN ve ÖNCÜ YOKSUL KÖYLÜLERİN SOSYALİST PARTİSİ DURUMUNA YÜKSELTELİM.
BUNUN İÇİN :
DEMOKRATiK HAK ve ÖZGÜRLÜKLERi SON KATRESiNE KADAR KULLANALIM :
ELİMİZ HALKIMIZIN NABZINDA FAŞiZMiN ÜSTÜNE ÜSTÜNE YÜRÜYELiM!